

Maeve Friel

Küçük Cadı Jessica

Süpürge
Savaşları

BÜYÜK FENER

Kendinden emin genç okuyucular için,
kısa bölümler ve resimli anlatımlarla

"Ay ışınları ve kemik ilikleri adına
Jessica!" dedi Bayan Strega.
"Süpürge Savaşları'nı duymadın mı
sen hiç?"

Jessica ve öğretmeni Bayan Strega Süpürge Savaşları'nın nasıl başladığını görmek için Sihir Geçmişi'ndeler. Jessica eski moda cadıların gerçekten korkunç olduğu konusunda uyarılır. Cesurca davranarak ünlü cadı savaşında bir proje yapmaya karar verir ve ona yardım etmesi için de konuşan bir kitap bulur. Ve böylece sıkıntılar başlar...

Meraklı acemi cadı Jessica için yeni
bir büyü macera daha!

Bandrol Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar
Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin
ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması
zorunlu değildir.

BÜYÜLÜ FENER

Diğer Küçük Cadı - Jessica kitapları

Uçuş Dersleri

Büyü Dersleri

Merkez Sihir Adası

İksir Dersleri

Değiş Tokuş

Ay Işığı Haylazlığı

Son Görev

Maeve Friel: Gençlerin ve yetişkinlerin dilinden oldukça iyi anlayan sosyolog Maeve Friel, öğretmenlik de yaptığı için çocukların dünyasına rahatlıkla girebiliyor. İrlanda asıllı yazar, kitaplarla içli dışlı olmaya tur rehberliği yaptığı sırada başlar. Birçok ülkeyi gezdikten sonra sakin bir İspanya kasabasına yerleşmeye karar verir. Yetişkinlere ve genç okuyuculara yönelik 18'den fazla eseriyle tanınan, Küçük Cadı Jessica başta olmak üzere pek çoğu onlarca dile çevrilen Maeve Friel, kitaplarını yazarken Eski Roma, Yunan ve Arap Mitolojisi'nden etkilenmiştir.

Küçük Cadı
Jessica

Süpürge Savaşları

Maeve Friel

Resimleyen: Nathan Reed

Büyülü Fener 57

KÜÇÜK CADİ JESSICA

Süpürge Savaşları

WITCH-IN-TRAINING

Broomstick Battles

Yaş Grubu: (8-12)

Yazan: Maeve Friel

Resimleyen: Nathan Reed

Çeviren: Melis Oktay

1. basım: Mart 2009

ISBN: 978-975-252-069-1

© Maeve Friel 2004 / Çizimler © Nathan Reed 2004 / © 2009, Harper Collins

© 2009, Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San. ve Tic. Ltd. Şti.

•

Yazar/resimleyen hukuki olarak, eserin yazarı/resimleyeni olduğunu iddia etme hakkına sahiptir.

•

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akçalı Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

•

Büyülü Fener

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76

•

Baskı ve Cilt:

Melisa Matbaacılık

Çiftahavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No:8 Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

•

Genel Dağıtım:

Alfa Basım Yayım Dağıtım İnş. Tur. San.ve Tic. Ltd. Şti.

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 90

•

İnternet satışı: www.alfakitap.com

Büyülü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Bölüm Bir

Hırdavatçı dükkânının saati, süpürge kullanıcılarının gökyüzüne yükselebilecekleri, cadı saatine doğru ilerlemekteydi. Acemi bir cadı olan Jessica, tezgâhın üzerinde bağdaş kurmuş yeni dersinin başlamasını beklerken bir yandan da süpürgesini temizliyordu.

Dükkânın kedisi Felicity, büyü kitaplarının üzerinde uyukluyor, Jessica'nın öğretmeni, efsanevi cadı eğitmeni ve C2 üyelerinin resmi dükkân sahibesi Bayan Strega ise "Cadılar Dünyasının 10 Harikası" isimli bir dergiye göz atıyordu. Bir işler çeviriyormuş gibi bir hali vardı.

Jessica, Ay Sıçrayışı dalının etrafına dolanmış uzun bir kumaş parçasını çekerken, "Uçmaya başladığımdan beri süpürgeimin

dalları arasında ne kadar da çok pislik birikmiş." diye söylendi.

"Haap-şuu!" diye hapşırdı Bayan Strega.

"Fırtınaya yakalandığımız gecedен kalma bir kaz tüyü bile var."

"Haap-şuu!"

"Ve şu küller de, Torquemada'nın mağarasından bulaşmış olmalı."

"Haap-şuu!"

"Ve ıyy! Dur ve Geri Gidiş dallarının etrafı yapış yapış Ay tozu ile kaplanmış."

"Haap-şuu!" diye cevap verdi Bayan Strega, saatine bir göz atarak. Jessica, dalları çekiştirerek aralarını temizlemeye devam ediyordu. Parlak altın bir İspanyol altını, bir sü-rü sihirli Jamborollie kâğıdı (bunlar Bayan Strega'nın en sevdiği seyahat şekerlemele-riydi) ve ilk kez, Modern Cadının İksir Pira-midi'ni uyguladığı, meyve bahçesinden kalma portakal kabukları buldu.

“Ciyak ciyak bağırarak kazların tüyleri adına! Bu Heckitty Darling’in bileğini iyileştirmek için kullandığım asanın ta kendisi! Pamuk Prenses’in bıraktığı kovaya takılıp düşmüştü. Ne zamandır bunu arıyordum!”

“Haap-şuu! Haap-şuu!” diye hapşırarak Bayan Strega ve elindeki dergiyi aniden kapattı.

“Ay ışınları ve kemik ilikleri adına Jessica!” dedi. “Süpürgene, arkasına eski eşyalarını sıkıştırdığın, eski bir kanepenin gibi davranmamalısın! Süpürge ile uçabilme özgürlüğü için bazılarımız savaş yaptılar!”

Jessica’nın gözleri kocaman oldu.

“Bayan Strega, siz bir savaşa mı katıldınız?”

Bayan Strega kırılgan görünüyordu. “Şahsen değil. Çok uzun zaman önceydi. Süpürge Savaşları’nı duymadın mı sen hiç?”

Jessica düşündü.

“Bu o, süpürgeye doğru tarafından binen ve yanlış tarafından binen cadılar arasındaki savaş mı? Hakkında çok fazla şey bilmiyorum.”

Bayan Strega başını salladı. “İşte tam da bu sebepten bir ‘Tersine Büyü’ projesi hazırlamanı istiyorum. Her öğrenci cadının cadılık tarihini bilmesi gerektiği kanısındayım. Zavallı kızı bu uğurda kaybetsek bile...”

Jessica donup kaldı. “Bayan Strega, Tersine Büyü projesi de nedir? Ve zavallı kızı kaybetmek diyerek neyi kastediyorsunuz?”

Bayan Strega uzun çenesini ovuşturdu. “Tersine Büyü, eski çağlara geri dönerek cadıların o zamanlarda nasıl yaşadığını görmeye yarar. Gitmesi çok kolaydır, ama asıl zor olan kısmı dönmektir. Bir öğrenci asla geri dönemedi.”

“Geri dönemedi de ne demek?”

“Öyle işte. Bir tarih kitabının içinde kayboldu. Bir daha kimse ondan haber alamadı.”

“Peki siz gidip onu bulamaz mısınız?”

“Kesinlikle olmaz,” dedi Bayan Strega sertçe. “Hiç kimse, bilmediği bir savaş alanında bulunmamalıdır.”

“Peki, cadılar neden savaştılar, anlatır mısınız?”

Bayan Strega yüksek sesle burnunu çekti.

“Eskiden...” diye anlatmaya başladı, “cadıların kötü kalpli oldukları, demirden dişler takarak kahvaltıda küçük çocukları yedikleri günlerde, süpürelere dalları arkada kalacak şekilde binilirdi. Bu süpürelere gidebildikleri sürece iyiydi fakat asıl sorun çok uzak mesafelere gidememeleriydi.”

“Neden peki?”

“Çünkü saf öfke ile çalışıyorlardı. Cadılar ne zaman bir yere uçmak isteseler, mesela yeni doğan bir prensesin vaftiz törenine gi-

dip ona kötü bir büyü yapmak için diyelim, süpürgeyi çalıştırabilmek için nefret dolu bir çığlık atmaları gerekiyordu. Bu çok yorucu bir şeydi.”

“Peki ya siz nereden biliyorsunuz? Siz de mi o süpürgelerden kullanıyordunuz?”

Bayan Strega alınmıştı. “Tabii ki hayır!” dedi. “Ben o kadar da yaşlı değilim, ama büyükanne Pluribella’nın anılarını okudum.” Sonra bir sebepten dolayı aniden pembeleşti ve konuşmasına devam etti.

“Ama Kutsanmış Siğilli Madam Walpurga'nın ortaya çıkmasıyla her şey değişti.”

“Kutsanmış Siğilli Madam Walpurga mı?” diye sözünü kesti Jessica.

“Evet ta kendisi! Madam Walpurga, siğilleri ve diğer her şeyiyle diğer cadılardan çok farklıydı. Kahvaltıda ya da günün başka bir öğününde çocukları yemekten nefret ederdi, demirden dişleri yoktu ve sinirle çılgılık atamıyor ya da atmıyordu. Ama uçma fikrini seviyordu. O yüzden süpürgesine oturur ve sinirlenebilmek için elinden geleni yapardı.

Ellerini kalçasına koyar, dudaklarını sıkıca kapatır ve öfkelenmeye çalışırdı. Gözlerini kısar ve dişlerini sıkardı, ama hiçbir şey olmazdı. Madam Walpurga bunları yapmak için fazla sevimli bir mizaca sahipti.

O da bu konuda denemeler yapmaya başladı. Karanlık ve uzun bir kış mevsimi boyunca süpürgesindeki her dal için ayrı bir büyü yaptı. İleri gitmek için, geri gitmek

için, sola ve sağa gitmek için, yükselmek ve alçalmak için ve böyle bir sürü dal. Ve ilkbahar geldiğinde, Walpurga çatıya çıktı. Süpürgenin dalları önünde duracak şekilde süpürgesine binip kalkış dalını çekti. Ve Jessica, uçtu! Abrakadabra! Böylece modern cadının doğru tarafından binilen süpürgesi icat edilmiş oldu.”

“Yaşasın, Madam Walpurga!” diye neşeyle bağırdı Jessica ve havalanarak hızla dükkanın içinde tur attı. Büyü kitapları dükkâ-

nın her yerine savruldu. Felicity yattığı yerden fırlayarak bir şeylere çarptı ve sonra tıslayarak Bayan Strega'nın kucağından Jessica'ya ölümcül bakışlar attı.

Tam o anda, Jessica'nın şansına duvar saati 12'yi vurdu. Bayan Strega'nın süpürgesi merdivenin altındaki dolaptan fırlayarak geldi. "Haydi!" dedi Bayan Strega süpürgesine binerek. "Adam gibi bir tur atmak için gökyüzüne çıkalım. Ve yeni bir hapşırığın geldiğini hissediyorum, kaybedecek vakit yok."

Jessica hızla yeniden süpürgesine bindi ve bülbülü Berkeley'e, gelip cebine girmesi için ıslık çaldı. Bayan Strega çoktan tavanarası kapısından çıkıp yok olmuştu bile.

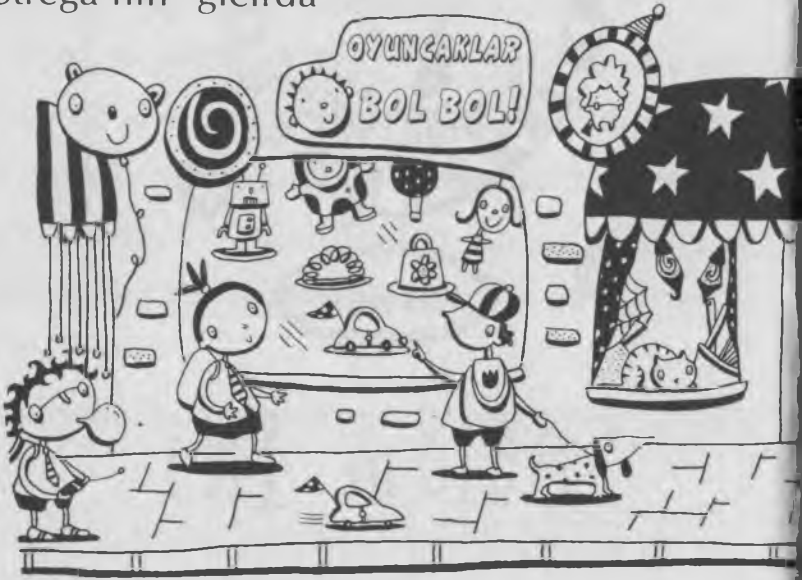

Bölüm İki

Jessica çatıdaki en yüksek bacaya kondu ve aşağıdaki ana caddeye baktı. Arabalar, otobüsler ve bisikletler yağlı su birikintilerini sıçratarak ilerliyorlardı. Okullu çocuklar futbol eşyalarıyla, kemanları ve kütüphane kitaplarıyla dükkânların önünde oyalanıyor,

istekle oyuncaklara, kitaplara, cep telefonlarına ve spor ayakkabılarına bakıyorlardı. Jessica bu çocuklardan hiçbirinin Bayan Strega'nın gıcırda-

yan tabelalı hırdavatçı dükkânını fark etmediğini düşündü.

“Ve ayrıca beni de göremiyorlar,” diye düşündü görünmezlik pelerinini üzerine çekerek.

“Görünmez olup durmayı kes Jessica,” dedi Bayan Strega çatıdan seslenerek.

“Buraya gel ve elimi tut.”

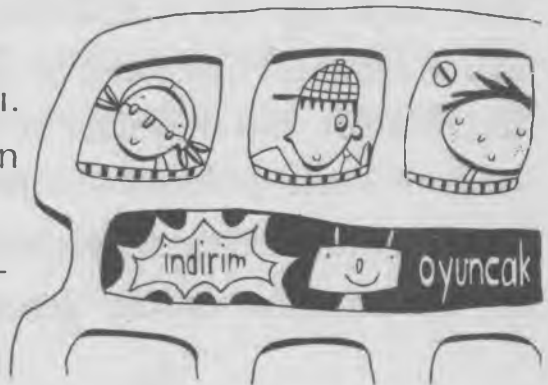
“Ha.. Ha.. Haa.. HAAP-ŞUUU!!!”

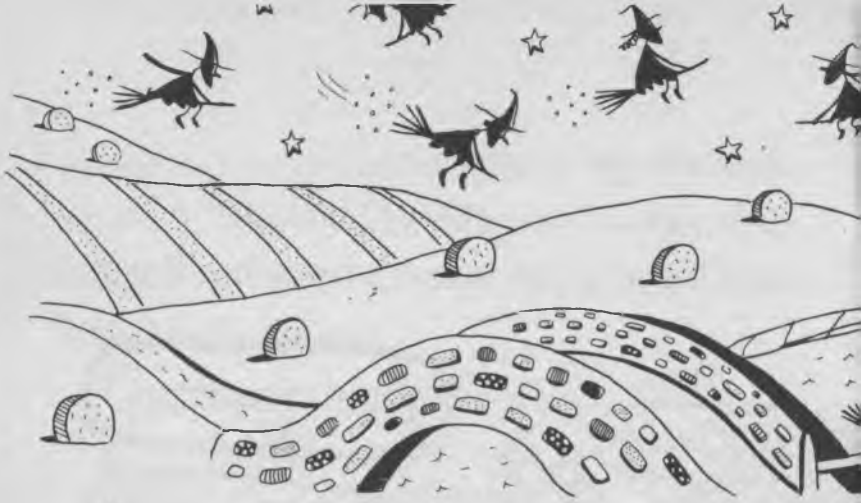
Son bir sarsıntılı hapşırıktan sonra Bayan

Strega, sihirli
sözler söyle-
meye başladı.

“İyi kizan
ya,
İzib ireg ri-
veç,

Azımamçu nizi rev,
Aralkazu, aralırakuy,
Eşimçeg, eşimçeg,
Eşimçeg, eşimçeg.”

En son “Eşimçeg” kelimesinin duyulmasıyla beraber, Ay’ın arkasından parlak bir yıldız seli fışkırdı ve gökyüzü çatırdadı. Yeryüzünden, sanki ağır bir iş makinesi acı çığlıklar atarak durmaya çalışıyormuş gibi, tuhaf sesler yükseldi. Bayan Strega ve Jessica sesler kesilene kadar şaşkınca sallandılar.

Ana caddedeki tüm dükkânlar yok olmuştu! Dükkânların olması gereken yerlerde,

şimdi ot yığınlarıyla

dolu küçük tepecikler ve üzerinden bir köp-
rünün geçtiği küçük bir nehir vardı, bir de
küçük garip bir kulübe. Bakımsız bahçesine
öbek öbek dallar yığılmış, çeşit çeşit uzun-
lukta sopalar konmuştu.

“Vay canına!” diye ellerini çırpıttı Bayan
Strega. “Eğer yanılmıyorsam burası Madam
Walpurga’nın tarihi kulübesi, Cadılar Ca-
miası’nın harikalarından biri. Bugünlerde
Cadılar Toplantı Bahçesi’ndeki C2 yönetim
merkezi sınırları içinde kalıyor. Ama ne ya-
zık ki, kulübe artık yok.”

Jessica donup kaldı. "Ama eğer artık yoksa biz onu nasıl görüyoruz?"

"Çünkü benim küçük kıvırcık salatam, Tersine Büyü ile 370. cadı yılına, tüm sorunların başladığı zamana geri döndük."

Jessica hayranlıkla ıslık çaldı. "Vay, keşke o büyü sözleri daha iyi dinleseydim."

"Hangi büyü sözler?" diyerek burnunun kenarına dokundu Bayan Strega. "Daha iyi bir gözlemci olmalısın Jessica. Haydi şimdi aşağıya inelim. Ayrıca pelerinini Garantili Görünmezlik ayarına getirmen gerekiyor."

Jessica çatıdan aşağıya süzüldü. Gökyüzünün güney, kuzey, doğu ve batıdan gelen ve eski moda süpürgelerine yanlış tarafından binmiş cadılarla dolu olmasına çok şaşırılmıştı. Cadılar çarpışmalarına milimler kala yanlarından geçiyor, o arada kendi kendilerine sinirle bir şeyler mırıldanıyor, yedikleri tırnaklarını tükürüyorlardı.

Jessica onlara çarpmamak için hem Ser-

best Dalış hem de Ördekleme dallarını sürekli kullanmak zorunda kalıyordu.

“Kesinlikle umutsuz!” dedi Bayan Strega. “Bırak havalı bir hareket yapabilmeyi, bu Yanlış Taraf Süpürge Binicileri düz bile gidemiyorlar. Ve ne yazık ki, yorulduklarında ya da sinirli olmayı unuttukları bir anda gökyüzünden aşağıya düşüyorlar.”

Bayan Strega bunları söylediği sırada aceleyle süpürgesi ile ilerlemeye çalışan bir cadı çaresizce nehre doğru düşmeye başladı.

“Bak, işte!” diyerek hafifçe kıkırdadı Bayan Strega. “Sanırım bu bir Ördeklemeydi.”

Jessica ve Bayan Strega, cadının sağ salim nehirden çıkıp, nehre düşen diğer cadıların Madam Walpurga’nın kulübesi önünde oluşturdukları sıraya katılmasını izlediler.

Sonra onların üzerinden geçerek, bahçe kapısına asılmış tabelanın yanına indiler.

Madam Walpurga, üç ayaklı, alçak bir taburenin üzerinde oturuyordu. Her yeri siğil doluydu ve omuzunda da siğilli bir kurbağa vardı. Walpurga çok yüksek sesle konuşuyordu. İstekli müşterilerine, yeni süpürgelelerini tanıtırken sürekli kafasını sallıyor ve gıdıklarcasına gülüyordu.

ESKİ SÜPÜRGENİZ YENİSİYLE DEĞİSTİRİLİR.

“İlk süpürge,” diye anlatıyordu, “Standart Walpurga’nın sadece on sekiz dalı vardı, yine de hâlâ fıstık gibi. Ama tabii belki siz bunu, yani Özel Walpurga modelini tercih edebilirsiniz. Kazan kancası, maskotunuz için ayarlanabilir emniyet kemeri ve önlenebilir sert inişler için çok kullanışlı hava yastıkları var. Ya da belki...” diye devam etti, “içinizde enerjik olanlar Samanyolu’nda kullanmak için Yüksek Uçan Walpurga’yı tercih ederler. Hadi, çekinmeyin,” diye cesaret veriyordu, süpürgeleri cadılara dağıtırken. “Bir dönüş yapın, bir test sürüşü yapın. At-İl-Yük, hepsi bu kadar. Ateşleme, İleri ve Yüksel. Hooop! Ge-Dur-İn. Geri, Dur, İniş. İşte gidiyorsunuz!”

Cadılar eski model süpürgelerini bırakıp yenileriyle sarsıntılı bir şekilde çatıya çıkar-

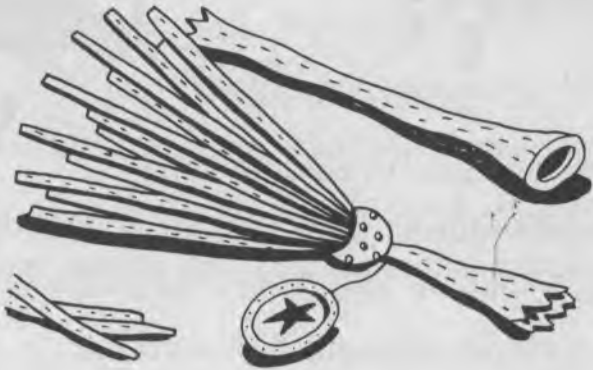
larken, Madam Walpurga onları yüreklendirdi. Bazı cadılar havalanırken neşeli çığlıklar atarak ata biniyormuş gibi süpürgelerin arkasına bile vurdular.

“Yaşasın Madam Walpurga ve kutsanmış sigilleri!” Madam Walpurga zevkle baykuş gibi öterek onlara, “Kendi etrafınızda dönün,” diye seslendi. “Serbest Dalış ve Ördekleme numaralarını da unutmayın!”

Jessica, Bayan Strega’ya döndü. “Bana hepsi iyi cadıların gibi göründü,” diye fısıldadı. “Nasıl oldu da savaş çıktı?”

“Biraz bekle,” dedi Bayan Strega, “bak şimdi kim gelecek.”

Bölüm Üç

Jessica gökyüzüne baktığında süpürgesine yanlış tarafından binmiş kara bir silüetin nehre doğru alçaldığını gördü. İfadesi sert ve kaşları çatıktı. Walpurga'nın kulübesinin yanına yere çarparcasına iniş yaptı, bahçe

kapısını tekmeleyerek açtı ve yolundaki herkesi iterek Walpurga'nın yanına geldi.

"Yeni bir süpürge için mi gelmiştin tatlım?" diye sordu Walpurga nazikçe. "Sıra var, ama beklerken kuyudan kendine su alabilir..."

"Sessizlik!" diye tiz bir çığlık attı cadı. "Ben Asıl Cadıyım ve bu saçmalığa bir son vermeye geldim." Bunu söyledikten sonra Walpurga'nın Yüksek Uçan model süpürgesini elinden alarak ikiye böldü. Sonra titreyen cadılara; her biri korkudan süpürgesine atlayıp çığlıklarla gökyüzüne çıkana kadar, buz gibi bakışlarla baktı. Modern süpürgeleleriyle kulübenin çatısında duran cadılar da yeni süpürgeleriyle sessizce oradan uzaklaştılar.

"Madam," dedi Madam Walpurga Asıl Cadı'ya, "aksilik yapmanıza hiç gerek yok,

hele hele de sinirlenmenize. Eğer istediğiniz buysa size modern sprgecin formülünü verebilirim, paylaşabiliriz. Benim bir hayalim var, anlıyor musunuz? Cadıların artık kötü olmaları gerekmeyen bir zaman hayal ediyorum. Sprgelerimizi ahenkle gky-

znde sürebileceđimiz bir zaman, doğru tarafından binerek."

Asıl Cadı dudağını büktü. 'Eski süpürgeler yenisiyle değiştirilir' yazısını kopartarak kuyuya fırlattı.

"Bir süpürgeyi uğurmanın yalnızca tek bir yolu vardır,"

diye bağırdı ve sonra dünya üzerinde duyulabilecek en korkunç, en karanlık çığlıkla gökyüzüne yükseldi.

Madam Walpurga ve kurbağası çimlere çöktüler. Şimdi Madam Walpurga hiç de neşeli görünmüyordu.

Bayan Strega uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Sonra titreyen bir sesle, "Bugünlük bu kadar yeter. Artık dükkâna geri dönsek iyi olacak," dedi ve Jessica'nın elini tuttu.

"Gidiyoruz, Gidiyoruz, GİTTİK!" dedi ve asasını salladı.

Jessica dükkânın çatısına gürültüyle indi.

Bayan Strega çok mutsuz görünüyordu. Jessica, ona güzel bir içecek hazırlamayı önerdiğinde bile cevap vermedi.

“Zamanda geri gitmek sadece üzüntü veriyor,” diye düşündü Jessica. “Umarım bunu tekrar yapmamız gerekmez.”

Ve o gece Jessica, Ay gezintisi bile yapmadan doğruca evine gitti.

Ertesi akşam, Bayan Strega ve Jessica aynı kâsedan Çıtırdak yiyorlardı. (Bilindiği gibi Çıtırdak, cadıların Ay ışığında yedikleri bir çeşit çerezdir. Çıtırdağın en önemli özelliği o an ne yemek istiyorsanız, size o tadı vermesidir.)

“Benimki bu gece peynirli pizza tadında, sizinkiler nasıl Bayan Strega?”

Bayan Strega memnun bir ifadeyle, “Çıtır ördekli krep yiyorum, ama bilirsin...” diyerek gözlüklerini kaldırdı ve şarkı söylemeye başladı.

“Sadece Çıtırdak ya da Ay Sıçrayışı değil,
İksir karıştırmak da değil.

Acemi bir cadı eğitilirken
Yapması gereken milyonlarca
başka şey vardır!

Her zaman milyonlarca şey yapmalıdır!”

“Peki ne yapmam gerekiyor?” diye sordu Jessica, Bayan Strega’nın yeniden eski neşeli haline dönmesine sevinerek. “Nasıl olur da Tersine Büyü projeni unutabilirsin?”

Jessica homurdandı. “Nasıl başlayacağımı bilmiyorum. Büyülü sözleri bile hatırlayamıyorum.”

Bayan Strega bir kepçe daha Çıtırdak aldı ve bardaklarına biraz daha içecek koydu.

“Senin gibi zeki bir kıza her şeyin söylenmesi gerekmez, Jessica. Cadılar Toplantı Bahçesi’nin kütüphanesine göz atabilirsin. Ama dikkatli ol, kendini oradaki kitaplara fazla kaptırma. Ne de olsa orası bir cadı kütüphanesi. O kitapların bazıları fazla ikna edici olabilir.”

Jessica şüpheyle Bayan Strega’ya baktı. “Peki, benim projem ne hakkında?”

“En küçük bir fikrim bile yok, benim minik tarçın çubuğum. Eğer ne aradığını biliyorsan fazla bir şey öğrenemeyeceğini düşünmüşümdür hep.”

Jessica burnunu kırıştırdı. “Ama durun bir saniye, ne aradığımı bilmiyorsam onu nasıl bulacağım?”

“Son derece basit bir şey bu,” diye cevap verdi Bayan Strega. “Ben hep öyle yaparım. Hatta sen de öyle yapıyorsun. Süpürgeyi de cadı olduğunu öğrenmeden önce bulmamış mıydın sanki?”

“Haklısınız aslında,” dedi Jessica, düşünceli bir şekilde saç örgüsünün ucunu çiğnerken. “Hemen başlasam iyi olacak.”

Jessica uzun zamandır Cadılar Toplantı Bahçesi'ne, cadılar yönetim merkezine gelmemişti. Kemerli giriş kapısından ve cadılık tarihindeki önemli kişilerin resimlerinin asılı olduğu daire şeklindeki lobiden geçti. Örümcek ağı desenli zemini hızla geçerken ve kütüphaneye uzanan merdivenlerden yukarı kayarken duvardaki portreler meraklı gözlerle onu izlediler.

Kapıyı açıp bir fare gibi sessizce içeri girerken yüksek sesle nefes alan ve dişini emen birinin sesini duydu.

"Jessica?" dedi ses.

"Beni göremiyor mu-

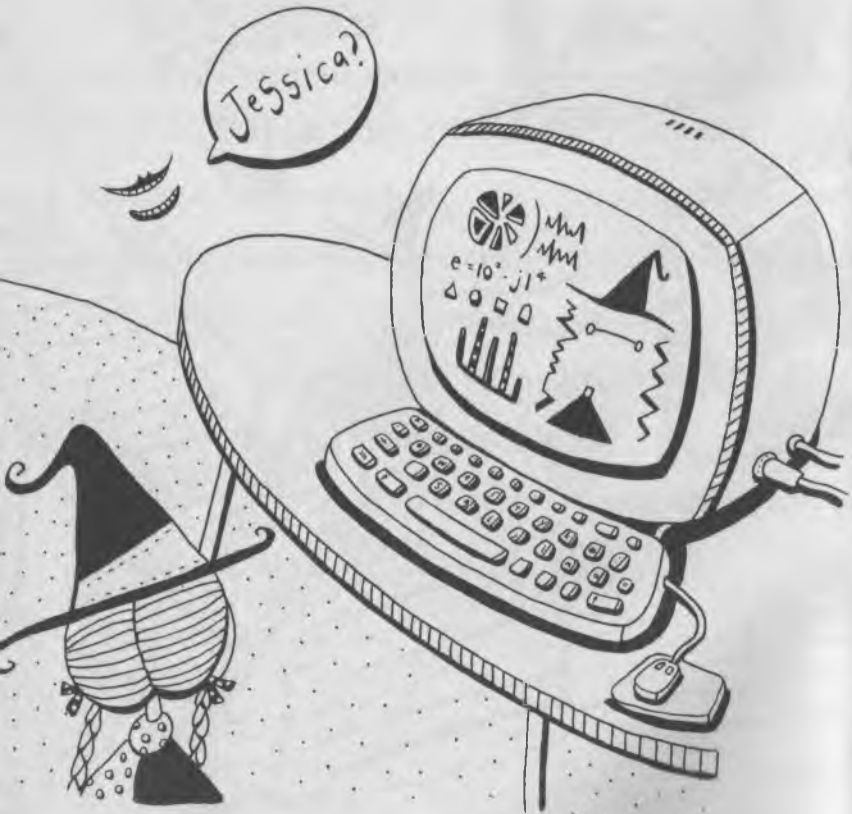
Cadılar Camiası Dünya

Barışı Diler.

sun?" Jessica önce bir dizi diş gördü ve sonra da karşısında yavaş yavaş bir yüz belirdi. Başlangıçta biraz bulanıktı, ama sonra gittikçe belirginleşti. Ve Jessica Cadılar Camiası sınav müfettişi, Baştufettiş'in tüyler ürpertici silüetini tanıdı.

Baştüfettiş, gözlüklerinin üzerinden Jessica'ya bakarak kalemiyle dalgın dalgın kafasını kaşdı. Geçen sınavda Jessica, üç çikolata fareyi, üç bite çevirip Baştüfettiş'in masasına bıraktığından dolayı bu hiç de şaşılacak bir şey değildi. "Görünmezlik büyülem için bilgisayar destekli yeni bir program test ediyorum," dedi. "Ama dişlerle ilgili bazı problemlerim var gibi görünüyor. Hâlâ eğitimde misin?"

Jessica başıyla onayladı. "Tersine Büyü projesi üzerinde çalışıyorum."

"Gerçekten mi? Umarım Bayan Stega bu tehlikeli eğitim yöntemiyle ne yaptığını iyi biliyordur. Bazı sessiz gecelerde, onun genç öğrencisinin kitap raflarından seslendiğini duyuyorum. Bir kitapta tamamen kaybolmuş durumda gibi görünüyor." Baştüfettiş derin bir nefes aldı ve geriye sadece o ürkü-

tücü dişleri kalıncaya kadar, yeniden görünmez oldu. Jessica onun gülümsediğini anlamakta biraz zorluk çekti.

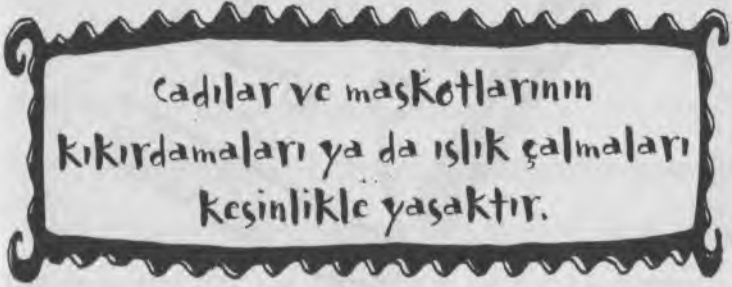

Jessica uzaklaştı ve kitap raflarının arasında dolaşmaya başladı. Simya bilimi olan Alşimi'den başlayarak, Zymurgy'e kadar –o da her neyse– ilerledi. Raflarda, Delia Catesen'in iksir kitapları, sihir ansiklopedileri, cadı sanatı ansiklopedileri, gökyüzü coğrafyası, maskot tarihi ve bir yığın başka sihir kitabı vardı.

“Ne kadar da çok kitap var! Nereden başlayacağım ben?” dedi Jessica umutsuzlukla.

Berkeley onu cesaretlendirmek istercesine ıslık çaldı "Hu-eet!"

O anda tam arkasından derin bir nefes alma sesi geldi. Baştüfettiş'in sağ kolu yavaşça

belirdi ve duvardaki bir uyarı yazısını gösterdi.

Jessica, Berkeley'i cebine geri itti ve eline geçen ilk kitabı alarak bir masaya yerleşti. Ancak ondan sonra kitabın ismini gördü.

"Süpürge Savaşları Tarihi, Vox Libris."

Ne aradığını hiç bilmediği halde kesinlikle aradığı şeyi bulmuştu!

Bölüm Dört

Jessica kitabının ilk sayfasını çevirdi. Kelimeleri tane tane okuyan bir ses konuşmaya başladığında Jessica şaşkına döndü.

“İyi akşamlar Jessica ve sana da Berkeley,” dedi ses. “Benim hikâyeme hoş geldi-

niz. Ben Vox Libris. İstedığınız zaman beni durdurup merak ettiğiniz şeyleri sorabilirsiniz. Ne zaman isterseniz ileri ya da geri alabilirsiniz. Resimlerimin içine seyahat edebilirsiniz, hatta sohbet odalarımaya bile katılabilirsiniz. Yalnız seyahat etmeye hazır olmadan hapşırılmamaya dikkat edin.”

“Hapşırılmakla bunun ne alakası var ki?” diye merak etti Jessica. Sesin nereden geldiğini anlamak için sayfaları karıştırdı. Bir sürü karma karışık kelime duyuldu.

“...kavga etti ve patron olmak istedi...cadı yılı...Plubirella...savaş dışında...”

Jessica sayfaları ileri geri çeviriyordu.

“...gökyüzü maviye döndü... Kornalar kitlendi...” Jessica kitabı kapattı. Sonra yeniden açtığında, bu sefer başka bir ses konuştu.

“İmdat!” diye seslendi üzüntü dolu bir

ses. "Ben acemi bir cadıyım. Beni buradan dışarı çıkarın!"

"Oh!" dedi Jessica ve hemen kitabı kapattı. Yeniden açtığında bir kelime bulutu sayfalardan dışarı fırladı.

"... taş suratlı, kartal başlı, aslan gövdeli ejderhalar... Büyüleri ellerinden alındı..."

Jessica başlangıç sayfasına geri döndü. Vox Libris'in sakin sesi yeniden konuşmaya başladı.

"Neden her şeyi en başından anlatmama izin vermiyorsun?"

Jessica gözlerini kocaman açtı ve başıyla onu onayladı.

Vox Libris anlatmaya başladı. "Madam Walpurga'nın modern süpürgeyi icat etmesinden sonra hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Tarih boyunca cadılar ilk kez uçmaktan zevk alıyorlardı. Çoğu cadı, huysuz Asıl Ca-

di'yi dinlemedi ve kartal yavruları gibi özgürce uçmayı seçti. Öfke nöbetine girmeden uçabilmek çok kolaydı! Eski süpürgele-
rin üzerinde uzun mesafeler gitmek çok zor-
du, çünkü bildiğiniz gibi saatlerce sinirli ka-
labilmek imkânsızdır. Ama bu yeni süpürge-

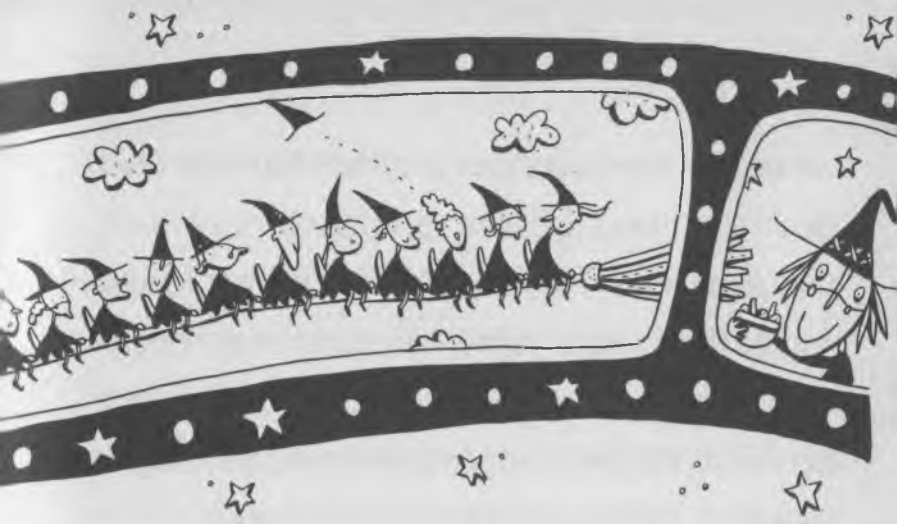

lerle cadılar saatlerce uçabiliyor hatta bazen, Samanyolu'na bile gidebiliyorlardı. Cadıların hayatı değişmişti!

Vox Libris'in konuşmaya başlamasıyla birlikte Jessica bir büyü altına girmişti. O, Berkeley ve kitap sarı bir ışık havuzunda tek başlarındılar.

Kitap tepeciklerinin arkalarından müzik yükseliyor, kütüphanenin duvarlarında, gülümseyen cadıların yıldızlar arasında dolaştıklarını gösteren fotoğraf kareleri dolanıyordu.

“Cadıların, Ördekleme ve Serbest Dalış gibi uç sporları keşfetmeleri uzun sürmedi. Burunlarından alev soluyan ejderhaların arasından dev kargalar gibi geçtiler ve lav püskürten yanardağlar üzerinden korkusuzca uçtular. Çıtırdak kulüpleri ortaya çıktı. Ev sahibi cadılar ve misafir cadılar Çıtırdak tariflerini değiş tokuş etmek ve İksir önerilerini paylaşmak için toplantılar düzenlemeye başladılar.

Daha sonra Walpurga, Süpürgebüs’ü icat etti. Gülümseyen on iki yolcusuyla çok

uzun bir süpürge, Jessica'nın tam tepesinden kayıp onu şaşkına çevirdi.

Bunun kitabın yarattığı bir resim olduğunu bildiği halde, "Uff!" diyerek aşağı eğildi. Vox Lobris kıkır kıkır güldü. 'Süpürgebüs' özellikle modern süpürgelerin nasıl kullanılacağını öğrenemeyecek kadar yaşlı olan cadılar içindi. Walpurga bununla, emekli cadıları gruplar halinde gece gezintilerine çıkarırdı.

"Pardon Bayan Libris," diyerek sözünü kesti Jessica, kitabı birkaç sayfa çevirerek, "Asıl Cadı bunlara bir son vermemiş miydi?"

"Ben de tam olarak oraya geliyordum," dedi Vox Libris. Müzik iyice yavaşladı ve oda karardı. Berkeley cebinin derinliklerine gizlendi.

"Hagopolis'teki kalesinde Asıl Cadı hâlâ patron olmak istiyordu. Cadıların mutlu olmasından hoşlanmıyordu. Eski tarz, çılgınlıklar

atan, sümüklü böcek ezmesi ve mumyalanmış timsah gözünden yapılmış iksirler hazırlayan cadıları seviyordu. Doğru Taraf Süpürge Binicileri, "Süpürge Sürücüleri" isimli, kendilerine özel bir kulüp kurup sürücü belgelerini hazırlamaya başladıklarında... "

"Oh, bende de onlardan bir tane var," dedi Jessica gururla.

Tüm Walpurga süpürgeleri yasaklanmıştır. Asıl Cadı'nın emriyle yeni tarz uçuşa son verilmiştir.

"Bu Asıl Cadı için bardağı taşıran son damla oldu. Çetesini bir araya topladı. Fırtına gibi bir buluşma yapıldı. Sonra hep beraber korkutucu çığlıklar atarak Walpurga'nın bahçesine uçtular. Kuyuya bir not astılar."

"Yasaklanmış mı?" dedi Jessica. "Bunu yapabilir miydi ki?"

Jessica'nın arkasında bir yazıcı çalışmaya başladı. Biri ışıkları yaktı ve Vox Libris'in resimleri yok oldu. Baştüfettiş birdenbire hiçliğin ortasında beliriverdi.

"Kütüphane kapanıyor," dedi yüksek sesle dişini emerek. "Kitabı bir geceliğine ödünç alabilirsin. Ama sana bir öneride bulunmama izin ver. Bir kitabın içine girmeden önce nasıl geri çıkılacağını bildiğinden emin ol."

Jessica ciddiyetle başını salladı ve yeniden yok olup geride sadece dişleri kalan Baştüfettiş'e reverans yaptı.

"Keşke şunu yapıp durmasa," dedi ürpererek.

"Neyi? diye sordu Baştüfettiş'in dişleri.

Jessica, kitabı koltuğunun altına sıkıştırarak merdivenlerden aşağıya koşarcasına indi.

Bölüm Bes

Jessica Cadılar Toplantı Bahçesi'nin çatısından havalandı ve süpürgesini otomatikçe aldı.

"Yaşasın Madam Walpurga ve kutsanmış siğilleri!" dedi Berkeley'ye tarih kitabını yeni-

den açarken. "Eğer o olmasaydı hiçbir cadı kitap okuyup aynı zamanda süpürge kullanmazdı. Bayan Strega'nın dükkânına giderken yolda, Asıl Cadı, Walpurga'nın süpürgelerini yasakladıktan sonra neler olduğunu öğrenebiliriz."

Vox Libris'in sayfaları kendi kendine çevrildi.

"Madam Walpurga ve genç Doğru Taraf Süpürge Binicileri gerçekten de çok kararlıydılar. Asıl Cadı'nın bu yeni özgürlüğü onlardan almasına izin vermeyeceklerdi. Eğer süpürgeleriyle uçamayacaklarsa onlar da başka şeylerle uçacaklardı..."

Birdenbire Jessica ve Berkeley yüzlerce cadı tarafından kuşatıldılar. Ama hiçbiri süpürge kullanmıyordu! Onun yerine sıcak hava balonlarına ve sihirli halılara binmişlerdi. Hatta bazıları taş suratlı, aslan gövde-

li ejderhalar üzerinde seyahat ediyorlardı. Diğerleri rengârenk uçurtmalara ya da kanatlı bisikletlere yerleşmişlerdi. Uzay zıpzıpları üzerinde ilerleyen cadılar da vardı. Sihirli halı bulamayan bir cadı ise ördekli tuvalet halısını büyülemiş onunla uçuyordu.

“Yüksek sesle öten kazların tüyleri adına!” diye çığlık attı Jessica.

Vox Libris sesini alçalttı. “Kelimenin tam anlamıyla gökyüzü karmakarışık bir haldeydi. Trafik sıkışıklığı, çarpışmalar, zincirleme kazalar. Ve diğer tüm gökyüzü sürücüleri, ejderhalar ve uçan atlar, diş perileri ve cüceler durmaksızın bu yeni ortaya çıkan trafik hakkında sızlanıp duruyorlardı.”

“Asıl Cadı’nın da bu durumdan memnun olduğunu zannetmiyorum.”

“Evet, değildi. Asıl Cadı’nın hiçbir zaman espri anlayışı olmadı. Ters ve korumacıydı.

Asıl Cadı her yeri birbirine kattı. İnanılmaz bir gövde gösterisi yaptı. Karanlık gökyüzü maviye

döndü. Dünyanın her yerindeki kapıları çarptı, tabakları kırdı, kâğıtları savurdu. Yerlerde tepindi ve çığlıklar attı. Evler sarsıldı, ağaçlar yıkıldı. Öfke dolu haykırışları tüm dünyada duyuldu. Ve sonunda yeni bir bildiri yayımladı. Eğer ilgilenirsen bir sonraki sayfada bir kopyası var. Ama kulaklarını kapatmak isteyebilirsin, bir hayli gürültülü.”

Jessica süpürgesini durdurdu ve kitaba baktı. Sayfa ona doğru çığlıklar attı.

Her çeşit seyahat yasaklanmıştır.

Herhangi bir süpürgenin, hayvanın ya da makinenin üzerinde uçmak yasaktır. Asıl Cadı'nın emriyle, kendi sınırları dışında bulunan her cadının sihir ehliyeti elinden alınacaktır.

"Sihir ehliyetini almak ne demek?" diye sordu Jessica.

"Sihir, büyü ve iksir yapma güçlerinin alınması demek. Cadılar Camiası'ndan kovulmak anlamına geliyor."

Jessica derin bir nefes aldı. Bir saniye düşündükten sonra yeniden ileri gitme kolunu çekti ve uçmaya devam etti. "Peki o zaman nasıl oluyor da ben şu anda uçabiliyorum?"

"A-ha!" dedi Vox Libris. "Çünkü Asıl Cadı düşündüğü kadar akıllı değildi. İkinci bildiriden sonra herkes yeryüzünde mahsur kalmıştı. Hem doğru taraf hem de yanlış ta-

raf süpürge binicileri, herkes mutsuzdu. Bunun nelere sebep olduğuna inanamazsın.

İkinci bildiri yayımlandığında yurt dışında olan tüm cadılar evlerine Karanlık Pelerinleri'yle dönmek zorunda kaldılar. Bazıları Ay'ın öbür tarafından asla geri dönemedi. Diğerleri evlerine geri gidebilmek için aylarını, ormanlardan, dağlardan ve yeraltından geçebilmek için harcadı.

Doğru Taraf Süpürge Binicileri, Yanlış Ta-

raf Süpürge Binicileri'ni yollarda pusuya dü-
şürdüler. Yanlış Taraf Süpürge Binicileri de
Doğru Taraf Süpürge Binicileri'ni büyüleye-
rek onların hep kendi etraflarında daireler
çizmelerine sebep oldular. Ve unutma ki,
her yer casus kaynıyordu. Kötü periler, sinsi
cüceler ve Asıl Cadı'ya ötmekten kendini
alamayan baykuşlar. Binlerce cadının sihir
ehliyetleri ellerinden alındı. Karanlık günler-
di..." Bunu söylerken Vox Libris'in sesi, ay-

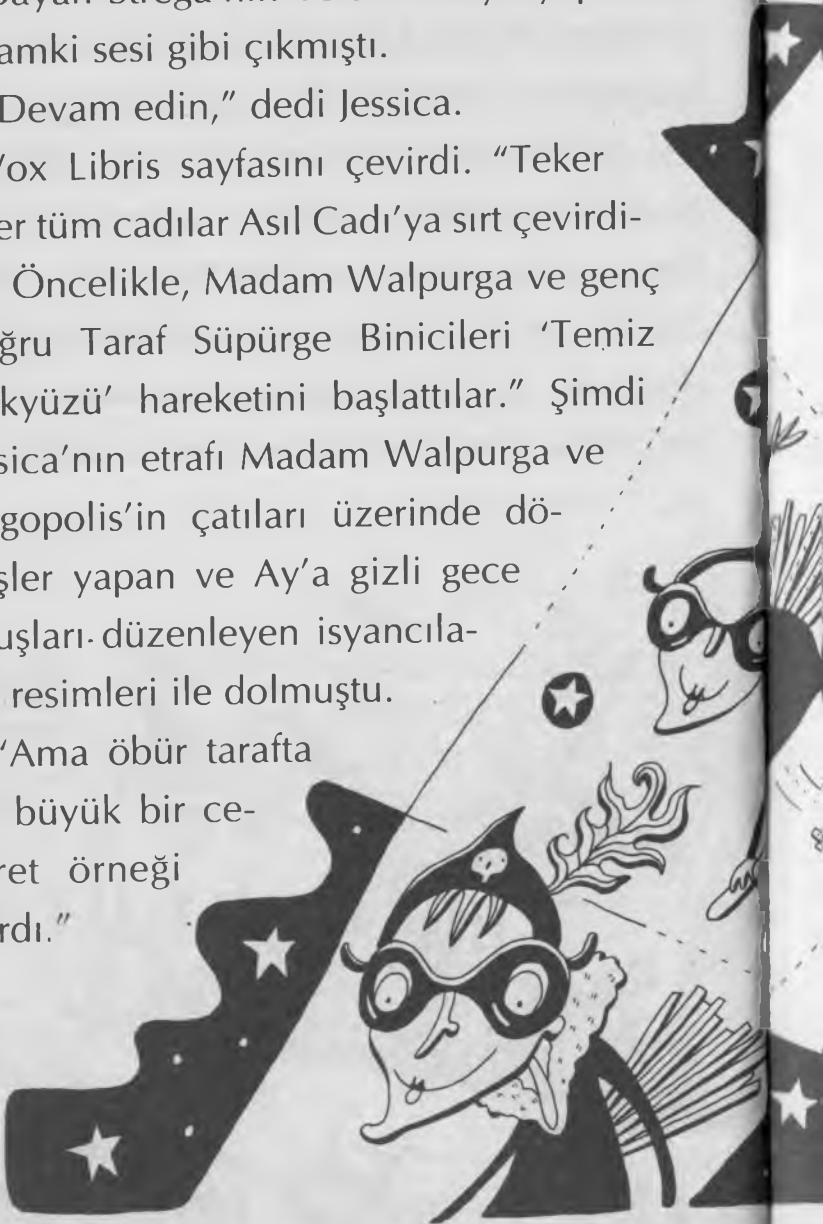

nı Bayan Strega'nın Tersine Büyü yaptıkları akşamki sesi gibi çıkmıştı.

"Devam edin," dedi Jessica.

Vox Libris sayfasını çevirdi. "Teker teker tüm cadılar Asıl Cadı'ya sırt çevirdiler. Öncelikle, Madam Walpurga ve genç Doğru Taraf Süpürge Binicileri 'Temiz Gökyüzü' hareketini başlattılar." Şimdi Jessica'nın etrafı Madam Walpurga ve Hagopolis'in çatıları üzerinde dönüşler yapan ve Ay'a gizli gece uçuşları düzenleyen isyancıların resimleri ile dolmuştu.

"Ama öbür tarafta da büyük bir cesaret örneği vardı."

Çok uzaklardan hafif bir inleme duyuldu, yavaşça bir vızıltıya dönüştü ve sonra da öfkeli bir çığlığa. Siyah gökyüzünde sarı arama ışıkları belirdi. Sonra birden bire karanlıkta bir grup Yanlış Taraf Süpürge Binicisi çığlıklar atarak geldi. Jessica'nın süpürgesine o kadar yakın geçtiler ki, Jessica onların kulaklarından çıkan dumanı soluyabiliyordu. Yün yakalı kısa pelerinleri, kafalarına taktıkları deri uçuş başlıkları ve gözlükleriyle, Jessica'nın daha önce gördüğü hiçbir cadiya benzemiyorlardı.

"Biraz önce geçenler ünlü 'Süpürgeler

biziz' çetesiydi," dedi Vox Lobris, cadılar yanlarından geçip gece yeniden sessizliğe büründüğünde. "Aylar boyunca gece pele rinlerini giyerek Pluribella'ya bıçaklı saldırılar düzenlediler."

"Pluribella mı?" diye sordu Jessica. "O da mı 'Temiz gökyüzü' hareketinin içindeydi?"

"Tabii ki hayır!" dedi Vox Libris. "O Asıl Cadı'nın ta kendisiydi."

Jessica neredeyse süpürgesinden aşağıya düşüyordu. "Olamaz!" diye karşı çıktı. "Pluribella, Bayan Strega'nın büyükannesiydi."

Hafif bir rüzgâr Vox Libris'in sayfalarını karıştırdı. Kitabın sesi biraz soğuklaşmıştı.

"Tarih kitabı olan sen misin, yoksa ben mi?" diye sordu. "Yanıldığımı mı söylemeye çalışıyorsun?"

"Ah, hayır," dedi Jessica telaşla. "Ama Bayan Strega'nın şeytani bir büyükannesi olduğuna inanmam."

“Baksana,” dedi Vox Lobris, “zamanda yolculuk yapmaya ne dersin? Benim misafirim ol. Buraya gel ve gerçekleri kendi gözle rinle gör. Yapman gereken tek şey girmek istediğin sayfayı seçerek doğru sayıda hapşır mak, Walpurga ya da Pluribella ile kendin konuşabilirsin.”

Jessica düşündü. “Ne yazık ki Tersine Büyü sözlerini bilmiyorum,” dedi. “Ve bu arada neden herkes sürekli olarak hapşırmaktan bahsediyor?”

Vox Libris ona açıkladı.

Jessica dikkatle dinledi ve bitirince, “Bir hayli kolay görünüyor,” dedi.

“Hu-eet!” diye öterek Jessica’yı uyardı Berkeley. Kuş yemleri saçarak Jessica’nın cebinden çıktı ve omzuna kondu. Jessica onu aldı ve sakinleştirmek için kafasını okşadı. Berkeley bir konuda haklıydı, bu biraz riskli

olabilirdi. Hem Bayan Strega, hem de Baştüfettiş onu kitapların içine girmek konusunda uyarılmışlardı. Ve ayrıca kendisi de kitaptan gelen o imdat çağrısını duymuştu: "İmdat! Ben acemi bir cadıyım. Çıkarın beni burdan!" Ama eğer zamanda geri gitmeyi denemezse çok yazık olurdu. Eğer Pluribella ve Madam Walpurga ile kişisel olarak tanışabilirse Bayan Strega hayretler içinde kalırdı.

"Bak Berkeley," dedi. "Şanslı çakıl taşım yanımda ve Pelagia'nın acil durumlarda kullanmam için verdiği Güvenli Liman broşum da. Onu süpürgeimin sopasına yapıştırdım ve böylece her zaman sağ salim evimize dönebiliriz. Kesinlikle güvende oluruz," diye ısrar etti.

"Hiçbir tehlike yok. Bayan Strega'nın dükkânına döner dönmez deneyelim."

Berkeley'i cebine geri koydu ve Vox Libris'i koltuğunun altına sıkıştırarak ana caddeye doğru hızla ilerledi.

Bölüm Altı

Jessica dükkâna girdiğinde Bayan Strega telefonda aile doktoru Dr. Krank ile konuşuyordu. (Felicity üzerinde uyukladığı bir büyü kitabından büyülenerek kedi şekilli ve zencefilli kızıl bir kurabiyeye dönüşmüştü.)

Jessica tezgâhın üzerine çıkıp oturdu ve Süpürge Savaşları Tarihi kitabının sayfalarını çevirmeye başladı.

“Bu kitabı kütüphaneden mi aldın?” diye sordu Bayan Strega. Telefonda, Dr. Krank’ın tıp kitabından bir şeylere bakmasını bekliyordu. Bu arada farkında olmadan Felicity’nin kırıntılarını ağzına attı.

“Hımm,” dedi Jessica. Bayan Strega, hapşırıkları duyarsa bir şok daha geçirecek düşündü.

Görünüşe bakılırsa hapşırmak Tersine Büyü’nün anahtarıydı. Vox Libris’in anlattığına göre yapılması gereken tek şey zamanı ve gitmek istediği yeri seçerek Hapşırık Büyüsü’nü uygulamaktı.

Jessica bunu öğrenir öğrenmez, Bayan Strega’nın Madam Walpurga’nın kulübesine gittikleri o gece defalarca hapşırıldığını hatırladı.

ladı. O tuhaf büyü sözleri Bayan Strega'nın şapşal görünmesine sebep olmuştu. Jessica, kitabın ortalarındaki resimli sayfaları açtı. Özellikle çok ilginç görünen bir resim gözüne çarptı. Sadece, yüksek bir pencereden içeri giren Ay ışığının aydınlattığı karanlık bir odada, yuvarlak bir masanın etrafında üç cadı oturuyordu. İki tanesi eski tarz, sivri uçlu şapkalar giymişti ve üçünün üzerinde de çizgili, kürk sarıklar vardı. Jessica bir bakışta Walpurga'yı ve onun omuzundaki siğilli kurbağasını tanıdı. Öteki cadının ise kucağında kızıl bir kedi oturuyordu. Çenesine ve gözlüklerini uzun burnunun en ucuna kadar indirmiş haline bakılırsa, onun da Bayan Strega'nın büyükannesi, Pluribella olduğu anlaşılıyordu. Aralarında oturan cadının bir maskotu yoktu, ama kafasına bir köpeğin uzun kıvrıcık kulaklarını takmış gibiydi.

Walpurga ve Pluribella kocaman metal bir mürekkep şişesine tüy kalemlerini batırıyorlardı.

Jessica resmin altındaki açıklamayı okudu.

Barış antlaşmasının imzalanması,

5 Ocak, cadı yılı: 380

(Soldan sağa: Madam Walpurga, Yargıç Portia, Pluribella.)

Cadılık tarihi adına ne kadar da önemli bir gün! Doğru Taraf Süpürge Binicileri ile Yanlış Taraf Süpürge Binicileri o günden sonra artık kavga etmeyi bırakmış olmalıydı. Ve iki taraf da bu antlaşmadan sonra Asıl Cadı'ya saldırmayı bırakmıştı herhalde.

"Haydi, gidelim de kendi gözlerimizle görelim! Gel Berkeley, zavallı Felicity'nin kullaklarını kemirmeyi bırak ve cebime gir," dedi Jessica.

Sonra parmaklarıyla sayarak hapşırmaya başladı.

Bir kez dün için hapşır,
İki kez de yüz yıllar
için!

Üç kez on yıllar için hapşır,
Ve dört kez de yıl için!

Bayan Strega Jessica'ya döndü. "Jessica! diye uyardıya çalıştı. "Umarım nasıl geri döneceğini biliyordur." Felicity'nin kızıl, kurabiye suratı bile endişeli görünüyordu.

Jessica hapşırığa devam etti.

*"Beş kez de ay için,
Ve bir tane de gün için...
Hap-şuu, Hap-şuu, Hap-şuu!!!
Geçmişe gidiyorum."*

Bir saniye sonra Jessica kendini dev gibi bir satranç tahtasına benzeyen bir zeminde buldu. Yan odadan yükselen sesleri duyabiliyordu. Parmak ucunda odayı geçti. Yan taraftaki odanın kapısındaki kalın kadife perdele- rin arkasına gizlendi ve içeriye baktı.

Hapşırık Büyüsü işe yaramıştı! Pluribella ve Madam Walpurga oturmuş barış antlaş- masını imzalıyorlardı. Ancak çıkarttıkları sesler pek de barış mesajı vermiyordu.

Madam Walpurga'nın kurbağası masanın üzerinde en yüksek sesiyle vıraklıyor, kızıl kedi de onun yanına çıkmış tıslayıp tükürükler saçıyordu.

Walpurga da çığlık çığlığaydı: "Benim süpürgecin, doğru tarafıyla uçtuğunu kabul etmediği sürece hiçbir şey imzalamıyorum!"

“Bu hiç de adil değil,” diye bağırdı Pluri-bella. “İstersen süpürgene yeni tarafıyla uçan diyebilirsin, ama benim bildiğim kadarıyla eski tip süpürgeler doğru taraflarıyla uçuyorlardı.”

“Hayır, yanlış tarafıyla uçuyorlar.”

“Doğru tarafıyla!”

“Yanlış tarafıyla!”

“Doğru, doğru, doğru...”

“Vırak, vırak vırak...” diye devam etti kurbağa.

“Tıss, tıss, tıss...” diye karşılık verdi kedi.

Yargıç Portia, mürekkep şişesiyle masaya vurdu. “Bayanlar, lütfen tartışmayı bırakın!”

Jessica kendini tutamayarak hafifçe kıkırdadı ve Berkeley de öttü. Jessica panikle hemen ağzını kapattı ve perdenin arkasına doğru geriledi.

Beş çift göz bir anda onun olduğu yöne doğru döndü.

Pluribella uzun burnuna dokunarak yavaşça ayağa kalktı. "Bir casus!" dedi. Pluribella'nın kedisi, masadan aşağıya zıplayarak saldırı için hazırladı. İşte tam o anda Jessica, ne süpürgesinin ne de Güvenli Liman broşunun yanında olduğunu fark etti. Bayan

Strega'nın, demir dişli, kahvaltıda küçük kızları yiyen cadılardan bahsettiğini hatırladı.

Hemen pelerinini garantili görünmezlik ayarına getirdi ve kalın, kadife perde onu iyice sarmalayınca kadar perdenin içinde döndü.

"Ay ışıkları ve kemik ilikleri adına!" dedi Jessica'ya inanılmaz tanıdık gelen bir ses. "Orada olduğunu biliyoruz! Bir an evvel ortaya çık. Bunu bir kez daha tekrarlamak istemiyorum."

"Bayan Strega?" dedi Jessica.

Yavaşça perdenin içinde dönmeye başladı. Ta ki üç cadıyla göz göze gelene kadar, daha doğrusu burun buruna! Elbette Bayan Strega orada değildi.

Cadıların üçü de, Jessica'nın görünmezlik pelerininin altında gizlendiği yere boş gözlerle bakıyorlardı.

“Bu da ne?” diye sordu Madam Walpurga. “Yoksa bir hayalet mi?”

“Seni tanıyormuş gibi bir hali var, Pluribella,” dedi Yargıç Portia. “Sana ‘Bayan Strega’ diye seslendi.”

Pluribella uzun çenesini kavradı. “Hayır, bu bir hayalet değil, ama Görünmezlik Büyüsü altında biri olabilir.”

“Onu Çıtırdak kazanımıza atalım mı? Yoksa onu hemen şuracıkta yiyeyim mi?” dedi Madam Walpurga demir dişlerini göstererek.

Jessica hemen görünür olmaya karar verdi.

Bölüm Yedi

Pluribella, Madam Walpurga ve Yargıç Portia hayretler içinde kalmışlardı.

Jessica onlara kim olduğunu ve neden birdenbire Walpurga'nın salonunda belirdiğini anlattığında, "İnanılmaz!" dedi üçü de birden.

“Ve seni, benim torunum eğitiyor. Şaşılacak şey!” dedi Pluribella geniş bir gülümsemeyle. Demirden dişleri olmadığını fark edince, Jessica rahatlamıştı.

“Peki, söyle bakalım, senin yaşadığın zamanda cadılar nasıl uçuyor? Bir süpürge varmışa benzemiyor.”

“Benim doğru tarafından uçan bir süpürge var. Ama ne yazık ki evden çıkarken onu almamışım,” diye sızlandı Jessica.

Walpurga ve Pluribella iyice öne eğilerek dikkatle dinlemeye başladılar.

“Sizin doğru uçan süpürgezinin hangi tarafı önde uçuyor?” diye sordu Yargıç Portia merakla.

“Walpurga’nın icat ettiği süpürgelerden.”

Pluribella bir çığlık attı. “Tavuskuşlarının bet sesleri ve kargaların çığırmaları adına! Bu korkunç!” Çok öfkeli görünüyordu.

Madam Walpurga'nın siğilleri gururla şişti, hatta omzundaki kurbağanın bile kendinden memnun bir hali vardı.

"Sakinleşin!" dedi Yargıç Portia. Pluribella'nın çılgılığıyla, havaya kalkan kıvırcık köpek kulaklarına benzeyen saçını düzeltti ve sustu. "Madem, modern zamandan gelen öğrenci cadı da gelecekte kullanılan süpürgenin Walpurga'nınki olduğunu söylüyor, bayanlar, bence artık ikiniz de daha fazla uzatmadan barış antlaşmasını imzalarsanız

iyi edersiniz. Cadılar Camiası sizin duyurunuzu bekliyor.”

Onlar da aynen öyle yaptılar.

Daha sonra Walpurga Süpürge Savaşları'nın sona erdiğini ve Asıl Cadı'nın kendisi olduğunu bildirmek üzere kulübeden ayrıldı.

Jessica bir Sakinleşme İksiri karıştırmakta olan Pluribella ile orada kaldı.

“Hâlâ kızgın mısınız?” diye sordu.

“Tam aksine, benim küçük elma çekirdeğim,” dedi Pluribella. “Savaş asla bitmeyecek sandım.”

“Ama savaşı kaybettiniz. Öyle değil mi?”

Pluribella uzun çenesini eliyle iyice kavradı. “Jessica, yıllarca Hagopolis'te, cadılardan uzak, sadece kedilerle dolu bir tavanarasında yaşadım ve bazılarının iğrenç alışkanlıkları olduğunu da eklemeliyim. Her gece Serbest Dalış ve Ördekleme Dörtlüle-

ri'nin bana un bombaları atmalarına ve Süpürgeler Biziz Çetesi'nin bacamda çılgınlık atmasına katlanmak zorunda kaldım. Onları taşa çevirmek ya da en azından seslerini kısmak için iksirler ve büyüler yaptım, ama sayıları o kadar fazlaydı ki... Ayrıca onlar da bana büyü yapıyorlardı. Doğruyu söylemek gerekirse savaştan bıkmıştım. Teslim olmak için sabırsızlanıyordum."

"Yani, o zaman siz savaşı Doğru Taraf Süpürge Binicileri'nin kazanmasına aldırımıyorsunuz?"

"Açıkçası, tatlım, Walpurga'nın süpürgesi bir harika. Havada kalabilmek için sürekli öfkeli olmak çok yorucu. Ayrıca, yeteri kadar Asıl Cadı oldum ben. Korkunç bir iş. Bırakalım, Walpurga patron olsun. Hem bu tarz şeylerden çok hoşlanıyor. Daha şimdiden vahşileşti, demirden diş taktırdı bile! Halbuki ben çok daha sakinim." Pluribella

sesini iyice alçaltarak, "Ama sakın bunu söylediğimi Walpurga'ya söyleme. Şerefe!" dedi ve sakinleştirici içeceğini havaya kaldırarak Jessica'nınkiyle tokuşturdu.

"Peki, şimdi ne yapmayı planlıyorsunuz?"

"Anılarımı bir kitap haline getirmeyi düşünüyorum. Zymurgy öğreneceğim, Zymurgy, iksir yapmanın havalı bir başka adı. Hagopolis'i terkedip buraya, Madam

Walpurga'nın yanındaki eve taşınacağım. Onun kulübesinin bahçesinde ihtiyacım olan her şey var. Onun kuyu suyunu şişele-yip satmak gibi kurnazca bir planım var."

Jessica şaşırmişti. "Ama siz Walpurgayla sonsuza kadar düşman değil misiniz?"

"Yüksek sesle bağırarak kazların tüyleri adı-na, Jessica! Savaş artık sona erdi. Walpurga ve ben aslında kardeş gibiyiz. Bir gün yakın arkadaş oluruz, bir kadeh karışımı paylaşı-rız, sonra sinirlenir birbirimizi büyüleriz."

"Sizin tarih kitaplarınız her ne derse de-sin, biz eski moda süpürge kullanıcı-ları ortadan kaybo-lacağız sanma. Ba-zılarımız eski za-manların anısına buluşacağız ve kor-

kunç görünmek üzerine sohbetler edeceğiz,” diyerek küçük bir kahkaha attı. “Sen hiç eski model bir süpürgeye binmeyi dene-din mi?”

Jessica başını iki yana salladı. Pluribella çenesiyle, odanın kenarına yaslanmış küçük, sivri uçlu bir süpürgeyi işaret etti. Orantısız dalları olan bu süpürgenin sevimli bir hali vardı.

“Neden denemiyorsun?”

Jessica süpürgeye doğru yürüdü ve eline aldı. Uzun ahşap gövdesi parlak ve sıcaktı, Pluribella’nın elleri tarafından yıllarca aşınarak pürüzsüzleşmişti. Jessica, ters tarafından bindiği için kendini çok aptal hissetti ve süpürgenin üzerine çıktı.

“Rınn!” dedi.

Hiçbir şey olmadı. Tıpkı ilk kez uçmayı denediği doğum günü gecesinde olduğu gibi.

“Sinirlenmen gerekiyor,” dedi Pluribella burnunun kenarına vurarak.

“Neye sinirlenmem gerektiğini bilmiyorum.”

“Düşün biraz. Bir şeyler bulursun.”

Jessica sert bakmayı denedi, homurdanmayı denedi. Gözlerini kıstı ve öfkeli görünmeye çalıştı. Bu anlatıldığından daha zor bir işti.

“Bu eski tip süpürgeler çok aptal,” diye düşündü. “Walpurga’nınkiler çok daha iyi. Walpurga gerçekten de inanılmaz bir bilge. Modern tarz uçuş çok daha kolay. Asıl Cadı’nın bu kadar katı olmaya hiç hakkı yoktu. Zavallı Madam Walpurga’nın Yüksek Uçan modelini kırması ve onu kuyuya atması hiç de adil bir davranış değildi. Ve daha sonra uçmayı tamamen yasakladı! Tam bir cana-

var gibi davrandı. Çok aksiydi ve hep patron olmak istedi, cadıların mutlu olmasını engelledi." Bunları düşünmek bile Jessica'yı sinirlendirmeye yetmişti.

"Hu-eet!" diye ıslık çaldı Berkeley, cebinden kafasını çıkartarak.

“Göz kırpan yarasalar adına!” dedi Jessica yerden yükselirken. “Uçuyorum!”

Masanın üzerinden yüksele-
rek kapıdan geçti ve Madam
Walpurga’nın bahçesine
çıktı. Pluribella telaşla
onun arkasından koşarak
gelerek, “Hey, heey!” diye
seslendi. “Ay ışınları ve ke-

mik ilikleri adına Jessica, başardın! İşte
bu benim kızım.”

Jessica aşağıya baktı ve Pluribella’nın Asıl
Cadı olduğunu hatırladı. Ama aslında iyi ve
dost canlısı bir cadıydı. Bayan Strega’ya
çok benziyordu. “Ay ışınları ve kemik ilik-
leri adına!” deyişi, çenesini tutması, uzun
burnunun kenarına vurması...

Süpürge bir anda durdu. Jessica havada
öylece asılı kaldı ve sonra geçti. Jessica,
yabani Akdiken ağacına çarparak

aşağıya, Pluribella'nın üzerine düştü ve onu yere devirdi.

Pluribella'nın pelerininin üzerinden yabani akdiken çiçeklerini alırken, "Uuuff!" diyerek özür diledi. "Çok, çok üzgünüm. Umarım bir yeriniz kırılmamıştır. Bir an Bayan Strega aklıma geldi ve sinirli olmayı unuttuverdim."

Pluribella düşünceli bir şekilde kafasını salladı. "İşte eski tip süpürgenin sorunu bu. Sinirli kalmak çok zor bir iş. Hiçbir şeyin dikkatini dağıtmasına izin vermemen lazım, yoksa bir taş gibi yere düşersin."

"Artık eve dönsem iyi olacak," dedi Jessica. "Bayan Strega endişelenmeye başlayacak. En son bıraktığımda kedisi Felicity hiç iyi durumda değildi."

"İkisine de sevgilerimi ilet. Birbirimizi asla göremeyecek olmamız gerçekten çok kötü."

"Söyleyeceğim. Tabii geleceğe nasıl döneceğimi öğrenir öğrenmez..."

“Tanrım, bir asan yok mu senin? Yapman gereken tek şey ‘Gitmek, Gitmek’.”

“İşte bu!” dedi Jessica gülümseyerek ve asasını almak için cebini karıştırdı. “Gitmek, Gitmek, GİTTİM!” dedi ve asasını salladı.

Bir saniye sonra dükkânın zeminine popo üstü inmişti. Limonlu ve sarımsaklı çok güzel bir koku tüm dükkânı kaplamıştı.

“Tanrıya şükür!” dedi Bayan Strega gözlüklerinin üzerinden ona bakarak. “Döndün. Ve Felicity de artık zencefilli kızıl bir kurabiye değil . Biraz Soğuk Kokuşmuş Su Sıçanı ister misin? Yeni yaptım. Maceralarını duymak için sabırsızlanıyorum!”

Felicity, Jessica’ya göz kırptı. Bayan Strega ve

Berkeley'in kemirdikleri yerlerdeki tüyler biraz seyrekleşmişti ama onun dışında tıpkı eskisi gibi görünüyordu.

"Büyükanneniz Pluribella ile tanıştım," dedi Jessica. "Hiç de tarih kitaplarının dediği gibi öfkeli biri değil. Aslında siz ona çok benziyorsunuz, Bayan Strega! Çenenizi tutuşunuz, söylediğiniz sevimli şeyler, aynı gözlüklerden kullanmanız... Ama özellikle de uzun, çok uzun olanlardan..." Jessica duraksadı. Belki Jessica, "Burnunuz," dediğinde Bayan Strega onun küstah olduğunu düşünebilirdi.

"Benim uzun neyim?" diye sordu Bayan Strega gülümseyerek.

"Parmaklarınız," dedi Jessica kurnaz bir şekilde.

"Ah, evet," dedi Bayan Strega. "Tüm Strega'ların uzun parmakları vardır." Ve ellerine hayran hayran bakabilmek için onları cebinden çıkarttı.

Bölüm Sekiz

Ertesi gün Jessica, Bayan Strega ile beraber Vox Libris'i kütüphaneye geri götürmek için yola çıktılar.

"Cadılık tarihi ilgi çekici," dedi Jessica. "Ama ne kadarına inanılması gerektiği emin değilim. Kutsanmış sigilli Madam Walpurga

o kadar da muhteşem değildi ve savaşı kazanmak, onu kötü bir cadıya çevirdi: Demirden dişler taktırdı. Ayrıca beni yemekle tehdit etti. Aksine, Pluribella da anlatıldığı gibi vahşi biri değildi, özellikle de Asıl Cadı olmayı bırakabildikten sonra. Ve demir dişleri de yoktu. Yani okuduğumuz her şeye inanmamalıyız.”

Bayan Strega “Ne kadar da akıllıca!” dedi. Cadılar Toplantı Bahçesi’nin girişinde süpürgesinden inerken. “Seni lobide bekleyeceğim.”

Jessica merdivenin korkuluğundan yukarı kaydı ve Baştüfettişi geçerek sessizce kütüphaneye süzüldü. Kitabı iade etmeden önce yapması gereken son bir şey daha vardı.

Zymurgy kitaplarının sıralandığı rafların arkasına geçerek kitabın kenarına, kaybolmuş herhangi bir acemi cadı için, küçük harflerle bir mesaj yazdı, “Sadece şunları

söyle ve asanı salla: Gitmek, Gitmek, GİT-TİM!” diye yazdı.

Daha sonra kitabı rafa geri koydu ve Baş-tüfettiş'e derin bir nefes alacak fırsat verme-den hemen oradan uzaklaştı.

Bayan Strega, dışarıda, ahşap bir işaretin yanında onu bekliyordu.

“Beni takip et,” dedi ve Jessica’yı yüksek duvarlı bir bahçeye doğru götürdü. “Bugün-lerde Walpurga’nın bahçesinin nasıl görün-düğü ilgini çeker diye düşündüm. Ayrıca bi-raz kuyu suyu satın almak istiyorum, müşte-rilerim onu çok beğeniyorlar.”

Jessica, Madam Walpurga ve Pluribel-la’nın yıllar önce barış imzaladıkları kulübe-nin harabe haline gelmiş olduğunu görünce

hayal kırıklığına uğradı.

Geriye sarmaşık kaplı duvardan başka hiçbir şey kalmamıştı.

Kuyunun başında, Madam Walpurga'nın üç ayaklı taburesinin üzerinde oturan bir heykeli vardı ve yanındaki yabani akdiken ağacı aynı onun hatırladığı gibiydi.

Ama Walpurga'nın bahçesi çok tuhaf görünüyordu. Hem ağacın hem de kuyunun üzerine bir sürü tuhaf şey asılmıştı. Ufak pe-lerin parçaları, küçük süpürgeler, kuş tüyle-

ri, ayakka-
bı bağcıkları, bü-
yülü ve sihirli hurdalıklar.

Jessica .kuyunun dibine baktığında aşağıya atılmış yüzlerce bozuk para gördü. Şehir dışından gelen cadılar merakla, Walpurga'nın burnunun ucundaki siğile dokunmak, kuyunun fotoğraflarını çekmek ve plastik şişelere su doldurmak için sıra olmuşlardı.

“Neden herkes Walpurga'nın suyundan istiyor? Ayrıca o siğilde o kadar özel olan ne var?” diye sordu Jessica.

Bayan Strega hafifçe çenesine vurdu. “Sanırım Pluribella'nın anılarını okumuşlar. Ki-

tapta bu suyun ne kadar inanılmaz olduğu ve her derde deva olduğu anlatılıyor. Zamanla dünyanın her yerinden gelen cadılar kuyu suyunu denemek için burayı ziyaret etmeye başladılar. Bazıları sigillerinden, yumrularından, komik şişliklerinden kurtulmak için, diğerkleri üzgün oldukları için ve Walpurga gibi mutlu bir cadı olmak istedikleri için sudan içiyor. Bir kısım cadı da Walpurga gibi dahi olmak istedikleri için, bir şeyler keşfedebilmek arzusuyla bu sudan içiyor.

Sonra da uğur getirsin diye Walpurga'nın sigiline dokunuyorlar ve pelerinlerinden bir parça ya da bir bozuk parayı burada bırakarak teşekkürlerini belli ediyorlar."

Jessica homurdandı. "Ama bu tamamen bir saçmalık. Madam Walpurga sevimli biri değildi, sadece sigilli bir mucitti. Ve kuyu suyu da tamamen sıradan, sihirli değil! Büyükanneniz süpürgeyi doğru tarafından sü-

renlere kurnazca bir oyun oynamak istemiş. Çünkü onlar Walpurga'nın bir tanrıça olduğunu düşünüyorlardı. Pluribella büyük ihtimalle bu şekilde bir servet kazanmıştır. Aslında..."

Jessica bir an düşündü ve Bayan Strega'nın çenesine ve burnunun ucuna kadar indirilmiş gözlüklerine baktı. "Düşündükçe, büyükannenize gerçekten de çok benzediğinizi anlıyorum. Özellikle de oynadığınız oyunlar ve gerçekte işe yaramayan şeyleri satmanızdan dolayı."

"Ay ışınları ve kemik ilikleri adına Jessica! Sesini alçali. Kimse seni duymasın. Şu sudan küçük bir kazan alabilmek için bir prensesin tüm servetini verecek müşterilerim var benim!"

Ve Bayan Strega düşünmeden Walpurga'nın burnundaki siğile vurdu (cadıların parmakları sürekli olarak onu temizlediğinden çok parlak görünüyordu).

Ve plastik şişesini kuyu suyuyla doldurmaya başladı.

“İşte Jessica, sen de görüyorsun. Siz genç cadılar hep böyle oluyorsunuz. Birazcık zaman geri gitmeyi öğrendin diye her şeyi bildiğini sanıyorsun.”

“Adnamaz eyireg kemtig im? İyi, kizan, ya?” dedi Jessica, söylediklerine sıradan bir hava vererek. “Ah, evet, bunu yapabiliyorum. Bu arada, iyi şans için o siğile dokunduğunuzu gördüm. Eşi kacayamaray!”

Ve bahçede ses çıkarmadan bekleyen cadılar şaşkınlıkla onlara bakarken Bayan Strega ve Jessica kahkahalarla gülüyorlardı.

